

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/20/EÜ,**23. aprill 2009,****laevaomanike kindlustuse kohta merinõuete korral****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 80 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust, ⁽²⁾toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Ühenduse meretranspordipoliitika üks elemente seisneb kaubandusliku meresõidu kvaliteedi parandamises, nõudes kõigilt ettevõtjatelt suuremat vastutust.

(2) Hoiatavat laadi meetmed võeti juba vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiviga 2005/35/EÜ, mis käsitleb laevade põhjustatud merereostust ning karistuste kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste eest. ⁽⁴⁾

(3) Liikmesriigid võtsid 9. oktoobril 2008 vastu avalduse, milles nad tunnistasid ühehäälselt merinõuete korral vastutuse piiramise 1976. aasta konventsiooni 1996. aasta protokolliga rakendamise tähtsust kõigi liikmesriikide poolt.

(4) Kindlustuse omamise kohustus peaks võimaldama tagada kannatanute parema kaitse. See peaks aitama kaasa ka standarditele mittevastavate laevade kõrvaldamisele ja võimaldama taastada reederitevahelist konkurentsi. Lisaks kutsutakse Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni resolutsioonis A.898(21) riike üles tungivalt soovutama laevaomanikele nõuetekohast kindlustamist.

(5) Käesoleva direktiivi sätete rikkumine tuleks lõpetada. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiviga 2009/16/EÜ, mis käsitleb sadamariigi kontrolli (uuestisõnastatud versioon), ⁽⁵⁾ nähakse juba ette laevade kinnipidamine juhul, kui puuduvad tunnistused, mis peavad olema pardal. Siiski on asjakohane näha ette võimalus laev, mille pardal puudub kindlustustunnistus, välja saata. Väljasaatmise kord peaks võimaldama olukorda mõistliku aja jooksul parandada.

(6) Kuna käesoleva direktiivi eesmärged, nimelt asjakohaste meetmete kehtestamist ja rakendamist meretranspordipoliitika valdkonnas, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on neid meetmete ulatuse ja mõju tõttu parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1**Sisu**

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse eeskirjad laevaomanike kohustuste teatavate aspektide suhtes, mis käsitlevad nende kindlustust merinõuete korral.

Artikkel 2**Kohaldamisala**

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse 300se või suurema kogumahutavusega laevade suhtes.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata sõjalaevade, mereväe abilaevade või muude riigile kuuluvate või riigi käitatavate laevade suhtes, mida praegu kasutatakse ainult riiklikel mitte-kaubanduslikel eesmärkidel.

3. Käesolev direktiiv ei piira asjaomases liikmesriigis kehtivate ja lisas nimetatud õigusaktidega kehtestatud režiimide kohaldamist.

⁽¹⁾ ELT C 318, 23.12.2006, lk 195.

⁽²⁾ ELT C 229, 22.9.2006, lk 38.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 29. märtsi 2007. aasta aramus (ELT C 27 E, 31.1.2008, lk 166), nõukogu 9. detsembri 2008. aasta ühine seisukoht (ELT C 330 E, 30.12.2008, lk 7) ja Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2009. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽⁴⁾ ELT L 255, 30.9.2005, lk 11.

⁽⁵⁾ Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 57.

Artikkel 3**Mõisted**

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „laevaomanik” – merelaeva registreeritud omanik või mis tahes muu isik, nagu laevapereta prahtija, kes vastutab laeva käitamise eest;
- b) „kindlustus” – kindlustus koos või ilma mahaarvamisteta, mis sisaldab näiteks sellist liiki vastutuskindlustust, mida praegu pakuvad *International Group of P&I Clubs*’i liikmed, ja muud tõhusad kindlustusvormid (sealhulgas tõendatud enesekindlustus) ning samasuguseid kindlustuskatte tingimusi pakkuv finantstagatis;
- c) „1996. aasta konventsioon” – Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) egiidi all vastu võetud merinõuete korral vastutuse piiramise 1976. aasta konventsiooni, mida on muudetud 1996. aasta protokolliga, konsolideeritud tekst.

Artikkel 4**Merinõuete kindlustamine**

1. Iga liikmesriik nõuab, et tema lipu all sõitvate laevade laevaomanikel oleks kindlustus, mis katab kõnealuseid laevu.
2. Iga liikmesriik nõuab, et muu kui kõnealuse liikmesriigi lipu all sõitvate laevade laevaomanikel oleks kindlustus, kui sellised laevad saavad liikmesriigi jurisdiktsiooni all olevasse sadamasse. See ei takista liikmesriike nõudmast sama kohustuse järgimist, kui see on kooskõlas rahvusvahelise õigusega, kui need laevad tegutsevad liikmesriikide territoriaalvetes.
3. Lõigetes 1 ja 2 nimetatud kindlustus katab merinõuded, mille suhtes kohaldatakse vastutuse piiramist vastavalt 1996. aasta konventsioonile. Kindlustussumma suurus iga laeva kohta vahejuhtumi puhul on võrdne asjakohase maksimumsumma piiratud vastutuse korral vastavalt 1996. aasta konventsioonile.

Artikkel 5**Kontroll, nõuetele vastavus, sadamast väljasaatmine ja sadamasse sisenemise keelamine**

1. Iga liikmesriik tagab, et tema jurisdiktsiooni all olevas sadamas viibiva laeva mis tahes kontrollimine vastavalt direktii-

vile 2009/16/EÜ hõlmab artiklis 6 osutatud tunnistuse olemasolu kontrolli laeva pardal.

2. Kui artiklis 6 osutatud tunnistus laeva pardal puudub ja ilma et see piiraks direktiivi 2009/16/EÜ kohaldamist, millega sätestatakse laevade kinnipidamine ohutusega seotud küsimuste korral, võib pädev asutus teha laeva väljasaatmise korralduse, millest teavitatakse komisjoni, teisi liikmesriike ja asjaomast lipuriiki. Sellise väljasaatmise korralduse põhjal keelab iga liikmesriik kõnealusel laeval siseneda oma mis tahes sadamasse, kuni laevaomanik ei ole esitanud artiklis 6 osutatud tunnistust.

Artikkel 6**Kindlustustunnistus**

1. Artiklis 4 nimetatud kindlustuse olemasolu tõendatakse ühe või mitme tunnistusega, mille on väljastanud kindlustusandja ja mis asub laeva pardal.
2. Kindlustusandja väljastatud tunnistus sisaldab järgmisi andmeid:
 - a) laeva nimi ja IMO number ning registreerimissadam;
 - b) laevaomaniku nimi ja peamine tegevuskoht;
 - c) kindlustuse liik ja kestus;
 - d) kindlustusandja nimi ja peamine tegevuskoht ning vajadusel see tegevuskoht, kus kindlustus tekkis.
3. Kui tunnistusel kasutatav keel ei ole inglise, prantsuse ega hispaania keel, sisaldab tekst ka tõlget ühte neist keeltest.

Artikkel 7**Karistused**

Artikli 4 lõike 1 kohaldamisel kehtestavad liikmesriigid karistuste süsteemi käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklike sätete rikkumise eest ja võtavad kõik vajalikud meetmed nimetatud karistuste kohaldamiseks. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad

Artikkel 8**Aruanded**

Iga kolme aasta järel ja esimest korda enne 1. jaanuari 2015 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta.

*Artikkel 9***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 1. jaanuari 2012. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

*Artikkel 10***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 11***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 23. aprill 2009

Euroopa Parlamendi nimel

president

H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel

eesistuja

P. NEČAS

LISA

- Naftareostusest põhjustatud kahju korral kehtiva tsiviilvastutuse 1992. aasta rahvusvaheline konventsioon;
 - 1996. aasta rahvusvaheline konventsioon vastutusest ja kahju hüvitamisest ohtlike ja kahjulike ainete mereveol (HNS konventsioon);
 - 2001. aasta punkrikütuse reostuskahjude tsiviilvastutuse rahvusvaheline konventsioon (punkrikütuse konventsioon);
 - vrakkide eemaldamise 2007. aasta rahvusvaheline Nairobi konventsioon (vrakkide eemaldamise konventsioon);
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 392/2009 reisijate meritsi vedajate vastutuse kohta õnnetusjuhtumite korral.
-